

УДК 728.3

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ МАЛОПОВЕРХОВИХ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ НА ТЕРИТОРІЯХ, НАБЛИЖЕНИХ ДО АЕРОПОРТІВ

Владлена ВОРОЩУК

Національний авіаційний університет, Київ

Науковий керівник – Марина Авдєєва, к.арх., доц.

Ключові слова: аеропорт, малоповерхові житлові будинки, території впливу аеропортів, житло.

Вступ. Зі стрімким збільшенням потреби у будівництві та відновленні житла, що пов'язано із сучасною ситуацією в нашій країні, виникає необхідність забезпечення населення місцем проживання. В зв'язку з цим, доводиться вести будівництво на нових територіях, навіть у зонах, наближених до аеропортів. Дане питання вже давно було об'єктом дослідження багатьох фахівців-теоретиків, зокрема у працях Н.Ю. Авдєєвої, М.С. Авдєєвої, Г.М. Агєєвої, О.І. Запорожця, О.В. Семикіної і зараз воно стрімко набирає актуальності [1].

Матеріали та методи. При вивченні питання особливостей проєктування малоповерхових житлових будинків на територіях, наближених до аеропортів, використано порівняльний аналіз наукових та нормативних вимог, узагальнення досвіду вітчизняних прийомів забудови.

Результати. Як відомо, до малоповерхових будинків відносять ті, висота яких не перевищує чотирьох поверхів, а саме: котеджі, дуплекси, таунхауси та багатоквартирні будинки малої поверховості. Сьогодні ринок малоповерхового будівництва стрімко розвивається. Адже такі будинки зводяться набагато швидше завдяки невеликому обсягу робіт та спрощеній дозвільній документації, що робить їх затребуваними у післявоєнний період відновлення країни. В зв'язку із збільшенням кількості вимушених переселенців, відновлюється тенденція пошуку нових та модернізація старих територій забудови, зокрема ті, що наближені до аеропортів. Такі території діляться на три групи: зона заборони забудови, зона обмеженої забудови, зона забудови без обмежень. Так, в зонах особливого контролю (в смугах повітряних підходів) та в межах зони в радіусі 15 км від контрольної точки аеродрому підлягають погодженню всі об'єкти незалежно від їх висоти. А межами поверхонь обмеження висоти забудови (на відстані більше 15 км в радіусі 50 км) підлягають погодженню об'єкти висотою 45 м і більше.

Досвід вітчизняних та зарубіжних прийомів забудови територій, наближених до аеропортів, свідчить, що проєктування житлових будинків можливе тільки за умови організації захисних заходів від впливу негативних екологічних чинників навколишнього середовища: шумове

забруднення, викиди вуглекислого газу в атмосферу, забруднення води та ґрунтів, радіаційне, електро-магнітні випромінювання.

Висновки. Вести забудову на територіях, наближених до аеропортів, необхідно за рахунок підвищення рівня сучасних технологій у сфері експлуатації аеропортів, проведення заходів щодо очищення від забруднення територій, удосконалення якості навколишнього середовища, створення прийнятних для житла умов, а саме:

- проектування та будівництво малоповерхових житлових будинків поблизу аеропортів залежить від урахування кліматичних умов, топографії місцевості та природно-кліматичних чинників задля здійснення підтримки балансу природних і антропогенних компонентів;
- формування території житлової забудови переважно квартално-периметральною; гнучкої, радіальної або вільної конфігурації (зокрема для багатоквартирних малоповерхових будинків) з одночасним забезпеченням умов комфортності, безпеки проживання маломобільних верст населення;
- використання засобів захисту від звукових та радіоактивних хвиль; встановлення звукоізоляційних зовнішніх конструкцій (стіни, дахи, вікна) в приміщеннях постійного перебування людини; посилення конструкції зовнішніх стін сходової клітки і коридорів; встановлення екранів захисту на стінах та даху (біобар'єри, класичні акустичні екрани, консольні панелі); застосування посиленого тришарового застосування з боку аеропорту, або зменшення кількості й площі віконних прорізів; формування додаткового шумопоглинального простору завдяки улаштуванню спеціальних функціональних приміщень (кухні, їдальні, мансарди, тераси, студійні приміщення); розміщення житлових кімнат в бік акустичної тіні; використання озеленення, як захисного елемента фасадів, терас та мансард, при вирішенні естетичних завдань об'ємно-просторової та ландшафтної композиції будинку;
- застосування спеціалізованого інженерного оснащення (вентилювання, шумозахисні глушильні установки), застосування енергоефективних технологій будівництва з використанням автономних джерел енергії; створення системи контролю безпеки для моніторингу екологічної та пожежної безпеки.

Список використаних джерел

1. Авдєєва Н.Ю. Особливості формування житлових будинків у комплексі з об'єктами громадського обслуговування на територіях, наближених до аеропортів / Н.Ю. Авдєєва // Сучасні проблеми архітектури та містобудування: наук. техн. збірник / відпов. ред. Дьомін М.М.– К.: КНУБА, 2009. – Вип. 22. - С.169-174.